

## Amikor szorít az idő...

**1961. május.** „Megtört a jég” – mondta Balthazár Lajos, amikor a neve felkerült a bajnoki döntő résztvevőit hirdető táblára. A Sportcsarnokban rendezték meg a párbajtőr egyéni versenyeit, és a fináléba jutók névsora valóban több meglepetést tartalmazott.

Ezek közé tartozott az öttusázók remek szereplése, továbbá egy régi ismerős, az olimpiai és világbajnoki ezüstérmes Balthazár feltűnése. Nem is olyan régen még az számított meglepetésnek, ha nem került a döntőbe, de az eseményekbe kétségkívül bele-

szólt az idő – és persze a fiatalok is. A két esélyes vívó, Gábor Tamás és Kausz István kicsit korán találkozott egymással. Mindketten úgy vívtak, hogy tudták, sok múlik a csörtéjükön. 1:0, 2:0 és 2:1 volt az eredmény Gábor javára, amikor bementék, hogy egy perc van hátra a vívóidő leteltéig. Ezért Kausz Istvánnak sietnie kellett, támadott, de lejárt az idő. Az

eredményt felkerekítették 5:4-re – győzött tehát Gábor, a Bp. Vörös Meteor versenyzője.

A döntő második felében mindenki elkönyvelte, hogy Gábor Tamás nyeri a bajnokságot, holott ekkor még hátravolt a Balczó András elleni csörtéje. A közönség biztatása mellett az öttusázó legyőzte ellenfelét (5:3), így holtverseny alakult ki az első helyért Gábor és

Ferdinandy Géza között. A bajnoki címet eldöntő párharcban Gábor Tamás elhúzott 2:0-ra, ám Ferdinandy 4:3-ra felzárkózott, ám már csak egy perc volt hátra a vívóidőből, és ettől láthatóan elvesztette a türelmét. Gábor Tamás lett a magyar bajnok (5:3), Balthazár Lajos a hetedik helyen végzett.

**Voleszták Gábor**